

Диспозитив

Член 11, параграф 2, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 година относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях трябва да се тълкува в смисъл, че разрешително за внос, което не отговаря на условията на този регламент, трябва да се счита за недействително единствено по отношение на животинските екземпляри, до които реално се отнася основанието за недействителност на това разрешително за внос, и следователно само тези екземпляри трябва да се изземат и евентуално да се конфискуват от компетентния орган на държавата членка, на чиято територия се намират.

(¹) ОВ С 15, 18.1.2014 г.

Решение на Съда (състав по преразглеждането) от 9 септември 2014 г. за преразглеждане на решение на Общия съд (състав по жалбите), постановено на 10 юли 2014 г. по дело T-401/11 P, Livio Missir Mamachi di Lusignano/Европейска комисия

(Дело C-417/14 RX)

(2014/C 395/26)

Език на производството: италиански

Страни в производството пред Общия съд

Жалбоподател: Livio Missir Mamachi di Lusignano (представители: Fabrizio di Gianni, Renato Antonini, Gabriele Coppo и Aldo Scalini, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Въпроси, които са предмет на преразглеждането

Преразглеждането се отнася до това дали решението на Общия съд на Европейския съюз, Missir Mamachi di Lusignano/Комисия (T-401/11 P, EU:T:2014:625) накърнява единството или съгласуваността на правото на Съюза, доколкото Общият съд, в качеството му на юрисдикция по обжалване, е постановил, че е компетентен да се произнесе като първа инстанция по иск за извъндоговорна отговорност на Съюза,

- основан на неизпълнение от институция на нейното задължение да осигури защита на своите длъжностни лица,
- предявен от трети лица в качеството им на правоприемници на починало длъжностно лице, както и в качеството им на членове на семейството на подобно длъжностно лице, и който
- цели поправянето на неимуществените вреди, претърпени от самото починало длъжностно лице, както и на имуществените и неимуществените вреди, претърпени от тези трети лица.

Приканва посочените в член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз заинтересовани лица и страните в производството пред Общия съд на Европейския съюз в срок от един месец, считано от връчването на настоящото решение, да представят своите писмени становища по посочения въпрос пред Съда на Европейския съюз.

Иск, предявен на 25 юли 2014 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-367/14)

(2014/C 395/27)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Conte, D. Grespan и B. Stromsky)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда:

- да обяви, че като не е приела всички мерки, необходими за съобразяване с решението на Съда от 6 октомври 2011 г. по дело C-302/09 във връзка с възстановяването от получателите на помощите, приети за незаконосъобразни и несъвместими с общия пазар по смисъла на Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощи в полза на предприятията на територията на Венеция и на Киоджа ⁽¹⁾, Италианската република не е изпълнила задълженията си по последното решение и по член 260 ДФЕС,
- да осъди Италианската република да преведе на Комисията еднократно платима сума, получена от умножението на сума на ден от 24 578,40 EUR по броя на дните на нарушението, считано от деня на обявяване на решението по дело C-302/09 до деня на обявяване на решение по настоящото дело,
- да осъди Италианската република да изплаща на Комисията имуществена санкция два пъти годишно, определена от Комисията, считано от шестмесечието след деня на обявяване на решението по настоящото дело, като глобата на ден в размер на 187 264 EUR се умножи по 182,5 и по процента на оставащите да бъдат възстановени помощи в края на шестмесечието от размера на помощите, които все още остава да бъдат възстановени към момента, когато Съдът се произнесе по настоящото дело,
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Италианската република не е приела всички мерки, необходими за възстановяване на помощите, които са обявени с решението на Комисията за незаконосъобразни и несъвместими — нещо, което е поискано с решението по дело C-302/09 — доколкото почти 3 години след постановяването на установителното съдебно решение все още остава да бъдат възстановени (най-малко) 33 032,000 EUR от 99 получатели, т.е. близо 70 % от подлежащата на възстановяване сума.

Независимо от въвеждането, след като е постановено установителното решение, на допълнителни регулаторни мерки, все още голяма част от помощите остава да бъде възстановена и в това отношение изобщо не е отчетен съществен напредък.

Ето защо се налага изводът, че Италианската република не е изпълнила решението, с което е установено, че е допуснато нарушение.

⁽¹⁾ Решение 2000/394/ЕО от 25 ноември 1999 година на Комисията относно мерките за помощи в полза на предприятията на територията на Венеция и на Киоджа, предвидени от Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 относно намаленията на социалните задължения [нотифицирано под номер C(1999) 4268] (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 150, стр. 50).

Преюдициално запитване от Krajský soud v Praze (Чешка република), постъпило на 7 август 2014 г. — Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová/Finway a.s.

(Дело C-377/14)

(2014/C 395/28)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soud v Praze

Страни в главното производство

Ищеци: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Ответник: Finway a.s.

Преюдициални въпроси

- 1) Член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (наричана по-нататък „Директивата относно неравноправните клаузи“) и член 22, параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО (наричана по-нататък „Директивата относно договорите за потребителски кредити“), или друга разпоредба на правото на Европейския съюз относно защитата на потребителите, допускат ли: